

POSTANOWIENIE

Dnia 23 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Bednarek - Moraś

Sędziowie: SO Zbigniew Ciechanowicz (spr.)

SO Iwona Siuta

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2014 r. w Szczecinie na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi wierzyciela(...)w S.

na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym(...)P.(...)D. P.z dnia 30 grudnia 2013 r. o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie o sygn. akt Km 11326/10

z udziałem dłużnika T. P.

na skutek zażalenia wierzyciela na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 22 kwietnia 2014 r. Sygn. akt VI Co 526/14

postanawia:

I. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że uchylić postanowienie Zastępcy Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...)D. P.D. D.z dnia 30 grudnia 2013 r. w sprawie KM 11326/10 w całości;

II. zasądzić od dłużniczki T. P.na rzecz wierzyciela (...)w S.kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 22 kwietnia 2014 r. Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie oddalił skargę wierzyciela na czynność komornika w postaci umorzenia postępowania egzekucyjnego.

W uzasadnieniu Sąd ten wskazał, iż skarga nie zasługuje na uwzględnienie bowiem Komornik sądowy prawidłowo umorzył postępowanie egzekucyjne na podstawie art. 824 §1 pkt 3 k.p.c. Sąd Rejonowy wskazał, iż zgodnie z jego brzmieniem postępowanie egzekucyjne umarza się w całości lub części z urzędu jeżeli jest oczywiste, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych. W rozpoznawanej sprawie zdaniem Sądu Okręgowego okoliczności przywołane przez Komornika Sądowego w odpowiedzi na skargę znajdujące potwierdzenie w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przeciwko dłużniczce pod sygn. akt Km 11326/10 i czynią chybionym twierdzenie skarżącego wierzyciela, iż Komornik Sądowy dokonał nieprawidłowej oceny stanu faktycznego. Sąd orzekający w pierwszej instancji w całości tę ocenę podzielił wskazując, iż kwota egzekwowana przez wierzyciela w wymienionej sprawie zgodnie z jego wnioskiem i na dzień złożenia to 1.023.987,10 zł, zaś wysokość należności obliczonej na dzień 31 grudnia 2013 r. (1.241.359,41 zł.), nadto wysokość odsetek dziennych 141,77 zł. Oczywiście jest, dalej wywodził Sąd Rejonowy - iż potrącenia ze świadczenia emerytalno-rentowego dłużniczki w comiesięcznych kwotach ok. 345 zł nie rokują nawet zaspokojenia kosztów postępowania egzekucyjnego w sprawie.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł wierzyciel zaskarżając je w całości i zarzucając mu:

1) naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 46 ust. 1, art. 23 ust. 1, art. 24 ust. 2 oraz art. 28 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2013r., poz. 1442 z późniejszymi zmianami), a także rozporządzenia (...) (...) w sprawie szczegółowych zasad umarzania należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne (...)), zwanego dalej rozporządzeniem

oraz

2) naruszenie przepisów postępowania. tj. art. 824 1 pkt 3 Kpc poprzez jego zastosowanie.

Dodatkowo Sądowi rozpatrującemu skargę na czynności komornika skarżący zarzucił również niewyjaśnianie całości stanu faktycznego i materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie.

Powołując się na powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uchylenie czynności komornika polegającej na umorzeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 11326/ 10.

W uzasadnieniu skarżący wskazywał, iż przepis art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (...) (...) z późniejszymi zmianami), zwanej dalej ustawą o (...), statuuje obowiązek ustawowy płatników składek polegający na: obliczaniu, potrącaniu z dochodów, rozliczaniu oraz opłacaniu należnych składek za każdy miesiąc kalendarzowy. Przepis art. 23 ust. 1 ustawy o (...) stanowi podstawę naliczania przez (...) jako należności, odsetek za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa od nieopłaconych w terminie składek. W przypadku (...) bardzo istotną rolę jest odszkodowawcza rola odsetek, bowiem wpłacane składki służą finansowaniu bieżących wypłat dla świadczeniobiorców, zaś wszelkie niedobory w tym zakresie wyrównywane były zaciągniętymi przez (...) kredytami komercyjnymi, które obciążone są odsetkami pobieranymi przez banki, a obecnie — dotacjami z budżetu państwa. Zgodnie z art. 24 ust. 2 ustawy o sus składki oraz odsetki za zwłokę, koszty egzekucyjne, koszty upomnienia i dodatkowa opłata, zwane dalej „należnościami z tytułu składek”, nieopłacone w terminie, podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji lub egzekucji sądowej.

Skarżący podkreślił, iż zaskarżone orzeczenie w konsekwencji powoduje, że należność (...) nie może być dalej dochodzona, tylko ze względu na okoliczność, że wierzytelność (...), będąca jego należnością ustawową, jest znacznych rozmiarów. W zaistniałej sytuacji Dłużnik, doprowadzając do powstania należności poprzez niewykonanie ustawowego obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne zostaje „zwolniony” z tak sformułowanego ustawowego obowiązku. W konsekwencji (...) zostaje pozbawiony możliwości wynikającej z przepisu art. 28 ustawy o (...) oraz cytowanego rozporządzenia. tj. umorzenia należności na zasadach i w trybie określonych przepisami prawa.

Dalej, skarżący wskazywał, iż w niniejszej sprawie brak jest możliwości zastosowania art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. Jak wynika bowiem z treści zaskarżonego postanowienia Komornika sądowego z dnia 30 grudnia 2013 r., koszty postępowania egzekucyjnego zostały ustalone w kwocie 665,00 zł, z czego zostały już opłacone do kwoty 642,20 zł, wobec czego do zapłaty przez Dłużnika pozostała kwota 22,80 zł. Nadto, zarówno z treści postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego, jak i z odpowiedzi na skargę wynika, że egzekucja jest częściowo skuteczna ze świadczenia emerytalno-rentowego Dłużnika. W ocenie skarżącego Komornik sądowy naruszając cytowany przepis umorzył postępowanie egzekucyjne kierując się jedynie wysokością kwoty należności pozostała do wyegzekwowania, a w konsekwencji długotrwałością postępowania egzekucyjnego. Należy jednak podkreślić, że postępowanie egzekucyjne, które jest skuteczne, bowiem polega na okresowym, tj. comiesięcznym potrącaniu kwot ze świadczenia emerytalno-rentowego i przekazywaniu ich Komornikowi, którego częściowa skuteczność nadto została potwierdzona przez Komornika prowadzącego to postępowanie (pismo Komornika z dnia 20 marca 2014r.) nie może zostać umorzona. Istnieje bowiem stałe, okresowe i niezbywalne źródło przychodu Dłużnika, w oparciu o które egzekucja winna być nadal skutecznie prowadzona. Wierzyciel podkreślił, iż prowadzona egzekucja, w wyniku której (...) otrzymywał comiesięcznie kwotę ok. 319 zł jest satysfakcjonująca, nawet w sytuacji, gdy wysokość należności jest znaczna.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się uzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. postanowienie umarza się w całości lub w części z urzędu jeżeli jest oczywiste, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych.

W przedmiotowej sprawie Komornik sądowy prowadził postępowanie egzekucyjne na wniosek wierzyciela(...)(...)na kwotę 1 025 830,14 zł. Jak wynika z akt komorniczych egzekucja okazała się skuteczna wyłącznie ze świadczenia emerytalno-rentowego, w pozostałym zakresie egzekucja okazała się bezskuteczna.

Nie mniej jednak z akt sprawy wynika, iż na konto wierzyciela przekazywane są co miesiąc kwoty, które czynią konkluzję komornika, jak i Sądu I instancji o bezskuteczności egzekucji – chybioną. Rację należy przyznać wierzycielowi, iż argumentem za stwierdzeniem bezskuteczności egzekucji nie może być porównanie uzyskiwanej z egzekucji sumy do wysokości egzekwowanego roszczenia i potencjalnej długości prowadzonego postępowania. Zdaniem Sądu Okręgowego skoro egzekucja w części okazuje się skuteczna poprzez stałe, comiesięczne przekazywanie wierzycielowi kwot po około 300 zł i pokrywaniu opłaty egzekucyjnej od wyegzekwowanego świadczenia to brak jest podstaw do odmowy prowadzenia postępowania, do czego sprowadza się zaskarżone postanowienie Komornika o umorzeniu postępowania.

Mając na uwadze powyższe na mocy art. 386 § 1 K.p.c. w zw. z art. 397 § 2 K.p.c. należało orzec jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono na zasadzie art. 98 kpc oraz w oparciu o przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia (...)(...)w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez (...)kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (§ 12 ust. 2 pkt 1 w zw. § 10 pkt 8).

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)